

Szent Teréz egyház- tanítóvá avatása

Részletek abból a bead-
ványból, amelyet a francia
püspöki kar elfogadott, s
amelyhez 40 ország püs-
pöki kara csatlakozott.

A Bayeux-Lisieux egyházmegyei Gyermek Jézusról és a Szent Arc-
ról nevezett Szent Teréz kisugárzása már a 20. század első éveitől
kezdve világméretű a mintegy ötven nyelvre és nyelvjárásra lefor-
dított *Egy lélek története* elterjedésével, amely 1956-tól újra *Önéletrajz*
címmel jelent meg.

Az, akit sokáig a „kis rózsás szent”-ként tartottak számon, min-
den bizonnyal „a modern idők legnagyobb csodatévője” (XII. Piusz),
a missziók (XI. Piusz, 1927) és a Mission de France védőszentje (Su-
hard bíboros, 1941), Jeanne d’Arc mellett Franciaország második vé-
dőszentje (XII. Piusz, 1944), Mexikó védőszentje (1929), az Oroszor-
szág evangelizálásáért munkálkodó „Russicum” védőszentje (XI. Pi-
usz, 1929), „a modern idők legnagyobb szentje” (Szent X. Piusz).

1924-ben (a *La Vie spirituelle* különszáma), 1937-ben (Lisieux-i
Kongresszus), 1947-ben (Párizsi Kongresszus) és 1973-ban (Párizs
és Notre-Dame Katolikus Intézet) egybegyűltek teológusok, szent-
írásmagyarázók, lelkészek, hogy megvizsgálják azt a visszatérést
az Evangéliumhoz, amely a lelki gyermekség útja. Teréz számos
megérzése beigazolódott a II. Vatikáni zsinaton.

Desbuquois jezsuita atya az Action Populaire-ből már 1932-ben
iratanyagot küldött Rómába Szent Teréz egyháztanítóvá avatása ér-
dekében, több száz püspök és több ezer laikus támogatásával. Ám
XI. Piusz pápa elutasította e kérést, mondván, hogy Teréz nő. Előző-
leg már ugyanezen okból elutasította Avilai Szent Teréz doktorrá
avatását is. 1970-ben azonban VI. Pál pápa egyháztanítóvá nyilvání-
totta a spanyol szentet, valamint Sziénai Szent Katalint.

Lisieux-i Teréz egyháztanítóvá avatását a világ minden táján várják
bíborosok és püspökök, kiváltképp Ázsiában, Afrikában, Latin-Ameri-
kában. Az 1989-es európai események óta egyre erősebb igény jelent-
kezik a kelet-európai országokban, az ortodox világot is beleértve.

A jelenlegi szellemi megújulásban, amely éppúgy magával so-
dor értéket, mint szemetet, a Lisieux-i Szent, Avilai Teréz és Ke-
resztes Szent János (1926) egyháztanítók leánya nagyon tisztá
evangéliumi fényt és az eligazodáshoz szükséges támpontokat
nyújt a lelkiség minden területén.

A fiatalok különösen érzékenyek erre, akár a különböző moz-
galmakban, akár az új közösségekben. Egyre több zarándoklat in-
dul Lisieux-be, a Szent Teréz oltalma alá helyezett intézmények
(1297 ilyen van a világon) tanítás-rendszerre szomjúhoznak, akár-
csak azok a kongregációk, amelyeknek ő a védőszentje (mintegy
ötven).

A „papság képzéséről” tartott színóduson (Róma, 1990) Poupard biboros, a Nem-hívőkkel Folytatott Párbeszéd Pápai Tanácsának elnöke emlékeztetett arra, hogy Szent Teréz „*ma is terméknnyé teszi a papság hivatását, különös tekintettel a fiatalokra, akiket vonz az ő üzenete. Fontos lenne tehát, hogy kiemelt helyet adjunk neki a lelkeségi teológiai tanulmányok kurzusaiban*” (L'Osservatore Romano, 1990. X. 17.).

A kármeliták általános rendi káptalanja nemrég nagy többséggel az ifjú kármelita nővér egyháztanítóvá nyilvánítását szorgalmazó kérvénnyel fordult a pápához.

Nem a múlt lezárását, hanem éppen ellenkezőleg, a remény kapujának megnyitását jelenti az, ha a 20. századnak egy huszonéves egyháztanítót adunk. „*Dicsőítelek Atyám, hogy az okosak és a bölcsék elől elrejtetted ezeket és a kicsinyeknek kinyilatkoztattad*” (Mt 11,25, Teréz szavaival; Ms A, 49r’).

1991. szeptember 1.

Pierre Pican,
Bayeux és Lisieux püspöke

Guy Gaucher,
Bayeux és Lisieux segédpüspöke

* * *

Az egyháztanító elnevezés már az első századokban használatos volt: azokat nevezték tanítóknak, doktoroknak, akik nemcsak tanításukkal, hanem szent életükkel is hitelesen tettek tanúságot az egyház hitéről. Agatho pápa Szent Ambrust „a nagy tanítónak” nevezte. A 8. századtól kezdve négy latin egyházatyát tisztelnek e néven: Szent Ambrust, Szent Jeromost, Szent Ágostont és Nagy Szent Gergelyt (hivatalos tiszteletüket VIII. Bonifác pápa hagyja jóvá 1295-ben). A bizánci egyházban is négy egyháztanítót tiszteltek: Nagy Szent Vazult, Nazianzoszi és Nüsszai Szent Gergelyt és Aranyszájú Szent Jánost (az ő tiszteletüket V. Piusz hagyta jóvá 1568-ban). A 16. századtól már hivatalos eljárás szabályozza, hogy a pápa kit tüntet ki e ranggal. Az egyház jelenleg 32 egyházdoktort tart nyilván. A főntemlítettéken kívül: Aquinói Szent Tamás (1567), Szent Bonaventura (1588), Canterburyi Szent Anzelm (1720), Sevil-lai Szent Izidor (1722), Chrysologus Szent Péter (1729), Nagy Szent Leó (1754), Damiáni Szent Péter (1828), Clairvaux-i Szent Bernát (1830), Poitiers-i Szent Hilarius (1851), Liguori Szent Alfonz (1871), Szalézi Szent Ferenc (1877), Alexandriai és Jeruzsálemi Szent Cirill (1882), Damaszkuszi Szent János (1890), Beda Venerabilis (1899), Szír Szent Efrém (1920), Canisius Szent Péter (1925), Keresztes Szent János (1926), Bellarmin Szent Róbert (1931), Nagy Szent Albert (1932), Pádúai Szent Antal (1946), Brindisi Szent Lőrinc (1959), Avilai Szent Teréz és Sziénai Szent Katalin (1970).